

**

Področje:	Notranjska in primorska
Območje:	iz Nove Gorice na Lokve, od tam v divji in samotni zatrep pod vrhom Poldanovec, skozi Trnovo na rob Trnovskega gozda in v spustu po strmem kolovozu v Kromberk
Izhodišče:	Nova Gorica (100 m n.v.)
Karte:	Atlas Slovenije 140,120,121,141
Dolžina (km):	54
Višinska razlika (m):	1373
Čas vožnje:	5:00
Nošenje kolesa:	nekaj metrov tik pod vrhom Mojskega vrha
Zahtevnost vzpona:	do odcepa vojaške ceste v Čepovanski dolini V 2 – V 3; naprej V4; zadnji klanec na Mojski vrh V 6
Zahtevnost spusta:	z Mojskega vrha do stika z gozdno cesto pod Govci S 5; iz vasi Pri Peči v Loke S 4; drugo S 1 in S 2
Zahtevnost skupaj:	IV
Značilnosti:	na tej dolgi turi prevozimo velik del Trnovskega gozda; področje pod Govci je med najbolj odmaknjenimi in samotnimi predeli na tej planoti.
Najnižja točka:	89 m n.v.
Najvišja točka:	1313 m n.v.
Višinski diagram:	

Govci

OPIS

▲ Iz središča Nove Gorice (90 mn.v. ↑ [1]) se peljemo po cesti v Solkan. Na križišču (95 mn.v. ↑ [2]) pri mostu gremo naravnost (Cesta, ki zavije levo, pelje v Goriška Brda.), potem pa takoj zavijemo (95 m n. v. → [3]) desno v klanec, v smeri kažipota za Lokve (Cesta, ki gre naravnost, pelje po dolini Soče v smeri za Anhovo). V srednje strmem vzponu se peljemo po dokaj prometni asfaltni cesti do velikega kamnoloma. V zmernem vzponu nadaljujemo do odcepa (320 m n. v. ↑ [4]), ki gre levo na Sv. Goro. Gremo naravnost v smeri Trnovega, potem pa 100 m naprej na razcep (330 m n. v. ← [5]) zavijemo levo (Cesta, ki gre naravnost, pelje v Trnovo.).

▼ Sledi rahel spust, ki nas pripelje v Grgar. Skozi kraj se peljemo po ravnem. Na prvem križišču (286 m n. v. → [6]) zavijemo desno, v smeri kažipota za Čepovan (Odcep, ki

zavije levo, pelje v smeri kažipota za Banjšice.). Malo naprej gremo še enkrat desno, v smeri Čepovana.

▲300 m naprej se začne položen vzpon. Na naslednjem križišču zavijemo levo, v smeri kažipota za Čepovan. Nadalujemo po asfaltni cesti, mimo smetišča na levi. Pripeljemo se na sedlo Fobški kal (452 m n. v. ↑ [7]), kjer sta dve hiši (To je nekdanja gostilna Štefan.). Naslednji kilometr kolesarimo večinoma po ravnem, potem pa se vzpnemo po kratkem, zmernem klancu na sedelce (475 m n. v. ↑ [8]), kjer je levo odcep in kažipot za Lokovec.

▼Tu gremo naravnost in rahlo navzdol do odcepa (470 m n. v. → [9]) slabe gozdne ceste.

▲Zapustimo asfalt, zavijemo desno in se pričnemo enakomerno, srednje strmo vzpenjati po stari vojaški cesti. Približno kilometer naprej je zapornica (590 m n. v.). Cesta naprej postane širša in boljša. V neverjetno enakomerneh, srednje strmem vzponu (V 4) se čez severna pobočja Kresa in Bezgo-vega hriba dvignemo do razgledne točke pri kamnitem stolpu (890 m n. v.). Od tod nadalujemo malo bolj strmo do druge zapornice. Nato se priključimo (968 m n. v. → [10]) na makadamsko cesto Čepovan – Lokve.

▼Tu zavijemo desno (Leva smer pelje v Čepovan.) in se položno spustimo v Lokve. Na križišču pri cerkvi (947 m n. v. ←[11]) gremo levo (Desna cesta pelje v Nemce.). Nadalujemo mimo zapuščenega hotela in naprej do črpalke, ki je v središču kraja. Tu zavijemo na križišču (945 m n. v. ← [12]) levo, v smeri kažipota za Dom na Lažni.

▲Kolesarimo po asfaltni cesti, ki pelje po ravnem med hišami in se kmalu prične vzpenjati v zmeren klanec. Po njem pridemo v gozd in do razcepa (1030 m n. v. ←[13]). Tu zavijemo levo in nadalujemo po asfaltu, v smeri kažipota za Dom na Lažni (Gozdna cesta, ki zavije desno, pelje v smeri kažipota Goveji Kal.). Do naslednjega odcepa (1070 m n. v. →[14]) moramo premagati nekoliko bolj strm klanec. Tu zavijemo z asfalta desno na gozdno cesto (Asfaltna cesta, ki gre naravnost, pelje k Domu na Lažni.). Peljemo se skozi zapornico in malo naprej mimo odcepa slepe gozdne ceste, ki zavije levo. Od tod se strmo vzpenjamo (V 4) po markirani gozdnih cesti (To je hkrati peš pot na Govce oziroma vrh

Poldanovec). Peljemo se po gozdu, ki ima zelo kamnito podlago. Približno kilometer in pol od zapornice zavijemo na razcepu (1220 m n. v. ← [15]) levo v strm klanec (Slabša cesta desno ni prava, na kartah je vrisana kot kolovoz.). Po 300 dolžinskih metrih pridemo na izravnavo (1240 m n. v.). Kakih 300 m se vozimo po ravnem, potem pa pred izrazitim desnim ovinkom (1225 m n. v. ←[16]), še preden se začne cesta spuščati, zavijemo levo na travnato jaso, kjer je začetek kamitega kolovoza (Tega ni na kartah!). Po nekaj deset metrih vožnje pridemo na začetek zelo strmega klanca. Prvi del tega vzpona (do razcepa kolovoza) je prevozen (zelo zahteven vzpon, V 5). Na razcepu kolovoza gremo po levem kraku, ki zavije v izjemno strm in zahteven klanec (V 6). Po njem vožnja kmalu ni več mogoča, zato moramo zadnje metre na Mojski vrh (1313 mn.v. ↑ [17]) peš.

▼Spust do razcepa kolovozov poteka po poti vzpona (S 5). Tu zavijemo ostro levo in

nadaljujemo sprva položno, potem pa vse bolj strmo navzdol (S 5) do stičišča z gozdno cesto (1200 m n. v. ← [18]). Na njej zavijemo levo (Desna smer gre nazaj na jaso, kjer je začetek kolovoza, po katerem smo prišli.). V položnem spustu se peljemo mirno odcepa (1190 m n. v. ↑ [19]) slabe ceste, ki zavije levo in v klanec za V. Češevik. Nadaljujemo čez dolgi desni ovinek, še vedno rahlo navzdol, vse do najnižje kote (1120 m n. v.), ki jo dosežemo na krožni cesti pod Poldanovcem.

▲ Od tod se zmerno dvigamo in se peljemo mimo razpadajoče gozdarske koče (1180 m n. v.). Nadaljujem dolg in razmeroma položen vzpon do križišča (1230 mn.v. ↑ [20]). Na njem gremo naravnost (Odcep, ki zavije desno, pelje v smeri table za Poldanovec; to je začetek krožne ceste, po kateri se vozimo.) in po kratkem klancu na jaso (1260 mn.v. ↑ [16]), s katere smo pričeli vzpon po kolovozu na Mojski vrh (Ves čas smo pravzaprav vozili po krožni cesti pod Poldanovcem.).

▼ Nadaljnji spust v Lokve poteka po smeri vzpona. Tu gremo na znanem križišču (945 mn.v. ↑ [12]) pri črpalki naravnost, potem pa na naslednjem, pri restavraciji Paradis, desno, v smeri kažipota za Novo Gorico (Leva smer pelje v smeri kažipota za Predmejo.). Po razgibani asfaltni cesti, ki gre večinoma rahlo navzdol, se pripeljemo v vas Nemci (850 m n. v. ↑ [21]), od tod pa nadaljujemo v Trno-vo (790 m n. v. ↑ [22]). Naprej kolesarimo v zmernem spustu v vas Ravnica. Peljemo se mimo table in prečkamo most čez suho dolino. Na križišču (460 m n. v. ← [23]) malo naprej zavijemo levo, v smeri kažipota za Ravnicu (Cesta, ki gre naravnost, pelje v smeri kažipota za Novo Gorico, desna pa v smeri kažipota za Grgar.). V položnem spustu gremo mimo cerkvico in skozi vas. Na križišču (410 m n. v. ← [24]) na koncu hiš zavijemo levo (Desna smer pelje nazaj na glavno cesto, ki gre v Novo Gorico.) in nadaljujemo v položnem spustu. 300 m naprej od križišča zavijemo na razcep (390 m n. v. ← [25]) levo, v smeri kažipota za Pri peči (Asfaltni odcep, ki zavije desno, pelje v Kromberk.). Spustimo se po klančku navzdol, nadaljujemo po ravnem, potem pa se vzpnemo po klancu v vas Pri peči. Na koncu asfalta (420 m n. v. → [26]) zavijemo med hišami desno in nadaljujemo po kamnitem kolovozu. Najprej gremo rahlo navzgor do prvega razcepa kolovozov, ki je 50 metrov za vasjo. Gremo po desnem kraku, ki se položno spušča. Na naslednjem razcepnu, kakih 100 m naprej, zavijemo prav tako desno, na tretjem pa levo. Orientacija ni tako težavna, kot se morda zdi. Ves čas se namreč peljemo navzdol, se držimo bolj logične smeri in bolj zvoženih razcepov! Od tod naprej ni več križišč. Kolesarimo v srednje strmem spustu po precej kamnitem kolovozu (S 4) do ostrega desnega ovinka in odcepa (240 m n. v. → [27]) pešpoti z oznako za Lijak in za vzletišče za padalce, ki zavije levo. Nadaljujemo desno čez ovinek, po nekaj boljšem in širšem kolovozu. Prikolesarimo na asfaltno cesto (150 m n. v. → [28]) v Lokah.

▲ Zavijemo desno in se po strmem klancu vzpnemo na izravnavo pri cerkvi Sv. Magdalene (200 m n. v.).

▼ V srednje strmem spustu se odpeljemo v Kromberk (120 m n. v. ↑ [23]). Nadaljujemo mimo cerkve in naprej skozi Novo vas na izhodišče - v Novo Gorico.

KOMENTAR

To je dolga in zanimiva tura, na kateri kolesarimo po redko naseljenih področjih, skozi lepe primorske vasi, po zanimivi Čepovanski dolini in zapuščeni vojaški cesti, po

samotnem in divjem svetu pod Govci, skozi vasice na razglednem robu planote in čez strm prevoj v zeleno dolino. Tehnično tura ni zahtevna, je pa dovolj naporna, da moramo biti dobro telesno pripravljeni in si vzeti dovolj časa.

